

En sejltur ud over det sædvanlige

(af Kim Dupont)

Den 23 juni 2002 var bare en helt normal weekend hvor vi havde planlagt om en stille og afslappende hygge tur i Køge bugt. Vi stod op om morgenen og checkede som sædvanligt vejrudsigten på DMI og teletekst hvilket så fint ud, bortset fra at søndagen bød på 11- 13 sm vind i syd. det er jo ikke et problem for en Maxi, så familien Dupont fortsatte som normalt og kørte ud og handlede ind til weekenden, og så satte vi af sted mod Ishøj for at sejle en hygge tur og så returnere til Ishøj for at hygge os med en grill aften.

Turen ud af Ishøj foregik med solen bagende ned og fru og sønnen solbadede på fordækket, da vi nåede ud til "midtbøjen" ved indsejlingen til Hvidovre var det tid til at vende om og returnere til havn, men da det bare kørte så godt snakkede vi om at fortsætte og efter en del overvejelse mellem at fortsætte til Sverige eller længere op ad den Danske side faldt valget på den gamle hyggelige havn i Dragør.

Vi ankom til Dragør sidst på eftermiddagen efter en kanon tur som bød på ren afslapning og selvfølgelig en stor del solbadning, men fandt selvfølgelig havnen fuldt besat, efter overvejelse bestemte vi os dog for at ligge til langskibs helt ude i enden af havnen selvom dette betød en lang gåtur en til faciliteterne.

Efter en dejlig gå tur rundt i den gamle hyggelige bydel af Dragør, hyggede vi os så med en dejlig grill aften og lidt god vin.

Søndag morgen vågnede vi så op til et lidt anderledes vejr hvilket jo var forventet ifølge vejr udsigten, men da de kun havde sagt 11-13 sm fra syd ville dette jo ikke være et problem for en '77 er.

Så efter de sædvanlige morgen ritualer gjorde vi klar til at sætte ud, sammen med flere andre som skulle hjem for at starte en ny uge på job.

Vi sejlede ud af havnen for motor som vi plejer mens fru en gør sine dæks job med at hale fenderne ind og stuve dem væk. Da vi kommer ud af havne hullet kan jeg godt se at vinden er begyndt at vende sig for at gå i vest så dette betyder at når jeg ruller forsejlet ud logger vi næsten 6,5 knob. Herligt, så op med stor sejlet og efter 8-10 minutters sejlads er vi ude af indsejlingen til Dragør og kan påbegynde vores kurs sydpå imod syd kosten som vi jo kender så godt fra vores mange andre weekendture i sundet. Nu er vinden så gået helt i vest og er slet ikke mere de 11 sm som der var for udsagt men nærmere 20 sm hvis ikke mere. Nu var jeg godt klar over at dette ville blive en sur tur hjemad, men hjem skulle det kære skib altså da vi begge skulle på arbejde og sønnen i skole og med bilen parkeret i Ishøj, var konsekvenserne af at vende om for uoverskuelige. Så Kimberley fortsatte sydpå mod sydkosten, hvilket gik helt fint da det jo var halvvind/ foran på tværs og efter at have rebet stor sejlet, efter en lille times sejlads i bølger som hverken vores lille Maxi eller vi havde set før så kommer vi så til at opleve vores første kæmpe chok. Hurtig færgen til Polen kommer brasende ned igennem sundet med sine 35 knob og trækker en hæk bølge som er skyhøj og laver de kæmpe bølger som der i for vejen var store om til enorme, men bortset fra en kæmpe gyngetur og et rimeligt vådt cockpit så fortsætter den gode Maxi ufortrødent og upåvirket, (det skal lige tilføjes, at vi ikke var ude i sejlrenden men var gået rimeligt langt ud på grund af vejret, men havde på ingen måde været til fare for skibstrafikken).

Efter halvanden times tid dukker så den velkendte sydkost op og så er det jo ellers bare det sidste stykke tilbage til Ishøj, men der var jo bare lige det, at nu havde vi vinden stik imod os hvilket betød kryds. Vinden var forøget og efter et forsøg på at krydse i en god times tid kunne vi godt se, at hvis vi skulle nå tilbage samme dag var der kun en ting at gøre, hvilket var at starte "Onkel Penta" op. Ned med kludene, og så måtte Kimberley ellers lege motorbåd.

Og så begyndte resten af turen for motor, og da var det jeg for alvor blev glad for mit valg af en Maxi med indenbords, da vi simpelthen blev smidt så voldsomt rundt i vandet at en udenbords aldrig ville have haft skyggen af en chance.

Derefter var der kun tilbage at sætte vores tillid til "Onkel Penta" som bare ufortrødent kæmpede vores lille Maxi gennem søen mens fru en og sønnen desperat prøvede at holde sig fast om læ mens undertegnede måtte lide i cockpittet for at styre da vores ellers trofaste autopilot slet ikke kunne klare de store bølger som vi blev smidt rundt i. Dette var virkelig "Bugten" når den var allerværst. På flere tidspunkter kunne vores trofaste motor kun klare at bringe os frem med 1 knob, hvilket lige siger hvor slemt det var.

Da vi efter 9 ½ times sejlads kunne se vores indsejling til Ishøj, var jeg godt klar over, at vi kun ville få en chance til at komme ind, og var nødsaget til at finde den rigtige bølgetop som kunne bringe os sikkert i havn, uden at gå på grund i en bølge dal. Efter en del overvejelse besluttede vi så hvilken en som det skulle være og kørte sikkert gennem indsejlingen, hvor vi til vores forbløffelse og store chok kunne se at en Albin ikke havde klaret indsejlingen men var bleven smidt op på sten molen og kraftigt beskadigt.

Det var en lettet besætning på Kimberley som kunne fortøje sikkert på sin plads i havnen en stor erfaring rigere.

Nu kan man jo så måske undre sig over vi forlod Dragør, men da udsigten "kun" var 11-13 sm vind så valgte vi lige som mange andre at sætte ud, men vejrmænden havde altså sovet i timen, så lad denne tur beskrivelse være en opfordring til ikke altid at stole på en vejrudsigt.

Kim